

ז' ניסן ה'תשע"ה 7.3.15

מגזין מס' 323

שבת הגדול פרשת צו/י"א ניסן

קשר-שבועי מאת הרב יאיר כלב

המגזין מוקדש לעילוי נשמת בנימין בן משה ורחל

החייב כספך

חשיפת האמת מתוך ההעלם

תמליל בעיבוד קל מתוך שיעורי הרב כלב

יהודי לשון מודה על האמת ענינו להיות 'משרת'. עלי לשרת את אמיתת כל דבר: אמיתת האבהות, אמיתת האמהות, אמיתת החברות, אמיתת הזוגיות וכו'.

כל דבר ודבר הוא בעצם בבחינת ניצוץ קדוש המחכה לי שאחלץ אותו מכלאו, מהעלם הקליפות המסתירות על התוך. ובכדי לחלץ את האמת המסתתרת בכל סיטואציה בה אני נתקל בהשגחה פרטית עלי לשרת את אותה אמת ובכך להביא אותה לידי גילוי.

כפי שהבעל שם טוב הקדוש אומר, שבכל מה שיהודי פוגש בחייו חבוי ניצוץ קדוש, בפנים יש מסר אלוקי שעלי לגאול אותו מכלאו, כלא של ההסתר וההעלם - 'עולם' לשון 'העלם'.

לוח שיסורים

"לא רק קביעות בזמן אלא גם קביעות בנפש..." (אדמו"ר הזקן) - היינו שיש לקבוע עתים ללימוד התורה, ליצור 'דופק לימודי' קבוע, ביום ובשעה, עד אשר יגלה האדם כי, לאמיתו של דבר, התורה היא לחם חוקו ומזון הנפש...

בימים האלה מקיים הרב כלב שיעור שבועי קבוע מידי יום חמישי בשעה 20:30 במושב חמד שבמרכז הארץ. הכניסה לישוב בכביש (מס' 412) המוביל מבית דגן לאור יהודה, רח' הזית 83 בבית הכנסת שבחצר משפחת שרעבי. השיעור משודר בזמן אמת בשידור חי באינטרנט, באתרנו: www.tanyaor.com

בימי חמישי י"ג ניסן 2/4/15 וכו' ניסן 9/14/15 לא יתקיימו שיעורים

התכנסות (כיבוד ושתייה קלה מ-20:00) במושב חמד, לפרטים נוספים: שי גרציק 052-4-446-144

[בכניסה למושב חמד - ישר עד הכיכר, בכיכר שמאלה לרח' הזית - לקראת סוף הרחוב, לפני הכיכר הבאה - הזית 83 מצד שמאל. חניה בשפע מאחורי בית הכנסת שבהמשך שביל הכניסה לחצר]

לחיות עם הזמן... (אדמו"ר הזקן) - היינו שבכל זמן וזמן מתרחשת פתיחת שער רוחני, דרכו יורדים לעולם הזה אור ושפע מיוחדים, אשר יש להכין כלים כדי לקלוט 'גשמי ברכה' אלה ולתרגמם למעשים עד אשר תואר, באופן ממשי, סביבתנו המיידית בגוון המסוים של נתינת הכח הטמונה באותו זמן.

שבת הגדול

"שבת שלפני הפסח נהגו בני אדם לקרוא אותו 'שבת הגדול', ולא ידעו על מה הוא גדול מכל שבתות השנה. אלא לפי שחודש ניסן שבו יצאו ממצרים, חמישי בשבת היה, כדאמרינן בסדר עולם, ומקחו של קרבן הפסח מבעשור היה (' בניסן), בשבת שלפני הפסח. אמרו בני ישראל: הן נזבח את תועבת מצרים (שהכבש היה ה'עבודה זרה' של מצרים) לעיניהם ולא יסקלוננו? אמר להם הקב"ה: עתה תראו הפלא אשר אעשה לכם. הלכו ולקחו איש איש את פסחו להיות להם למשמרת עד ארבעה עשר יום. כשראו כן המצרים היו רוצים לקום ולנקום מהם, והיו מעיהן מחותכין, ובאש נדעכין, ונידונין בייסורין ובחוליים רעים, ולא הזיקו לישראל. ועל שם שנעשו בו ניסים לישראל נקרא שבת שלפני הפסח 'שבת הגדול'". (מפי רבי אברהם נוחו עדן).

נס גדול נוסף שהתרחש ביום זה: בני ישראל סיפרו לשכניהם המצרים, שהם עומדים להקריב את השה לה', כדי שהקב"ה יהרוג את בכורי מצרים. מששמעו זאת בכורי מצרים, תבעו מאבותיהם לשחרר את ישראל, וכאשר סירבו - לחמו נגדם והרגו הרבה מהם. על כך נאמר: "למכה מצרים בבכוריהם". ובשיחותיו מוסיף הרבי מליובאוויטש: "נהגו בדורות האחרונים שהחכם דורש הלכות פסח בשבת שלפני אם אינו ערב פסח... והעיקר... ללמד להם (לעם) המעשה אשר יעשון". ביום השבת, לאחר תפילת מנחה, קוראים בבית הכנסת בהגדה: מהפיסקה "עבדים היינו" ועד "לכפר על כל עוונתנו". במוצ"ש עושים "קידוש לבנה".

התגלות ה'על טבעי' בתוך הטבע

נקודות בעיבוד קל מתוך שיחה של הרבי מליובאוויטש

למכה מצרים בבכוריהם

בעשרה בניסן התחולל במצרים נס גדול: ביום זה נצטווה עם ישראל לקחת כבש ולשמרו בבית עד שחיטתו בערב פסח. לשכניהם המצרים סיפרו בני ישראל, שהם עומדים להקריב את השה לה', כדי שהקדוש ברוך הוא יהרוג את בכורי מצרים. שמעו זאת בכורי מצרים ותבעו מאבותיהם לשחרר את ישראל, וכאשר סירבו - לחמו נגדם והרגו הרבה מהם. על כך נאמר: "למכה מצרים בבכוריהם".

נס זה אנו מציינים בכל שנה בשבת שלפני פסח, המכונה 'שבת הגדול', על שם הנס הגדול שאירע בה; שכן בשנה ההיא חל עשרה בניסן ביום השבת. אולם נשאלת השאלה, מדוע קבעו את זכרון הנס ליום השבועי שבו הוא התרחש (השבת) ולא לתאריך בחודש (' בניסן), כפי שנקבעו כל מועדי ישראל? **מהלך השמש ומהלך הלבנה** הטעם הפשוט לכך ניתן בשולחן ערוך: "לפי שבעשרה בניסן מתה מרים וקבעו בו תענית כשחל בחול". אך

החודש: בתאריכים אלו זכינו שהקב"ה נהג עמנו בדרך ניסית, תוך גילוי קדושה מיוחדת, שלמעלה מטבע העולם. לכן שייכים המועדים לימי החודש, המציינים ניסים.

נס בתוך הטבע

אולם הנס של שבת הגדול הוא מסוג אחר. לא היה זה נס ששידד (שבר) את הטבע, אלא 'נס גדול' – **שהטבע עצמו נלחם ברע**. בכורי מצרים נהגו בדרך טבעית לגמרי – לאחר שחשו על בשרם את תשע המכות הקודמות, חששו עכשיו לחייהם ולחמו למען שחרור בני ישראל ממצרים. זו גדולתו של נס זה, שבא בתוך מערכות הטבע עצמן.

נס כזה, שמשנה את הטבע עצמו, קשור עם ימי השבוע דוקא, כי הוא אינו שידוד הבריאה, אלא השתלבות האור האלוקי העל טבעי בתוך טבע הבריאה עצמה. לכן נקבע זיכרון הנס ליום השבת ולא ליום בחודש.

מצב זה של התגלות הכח האלוקי העל טבעי בתוך מסגרות הטבע והבריאה, יתגלה במלוא שלמותו בזמן הגאולה. בגאולה האמיתית והשלימה יראה בגילוי לעין כל כי הטבע עצמו אף הוא אלוקות.

(מעובד מתוך הספר "שלחן-שבת"

על-פי 'ליקוטי-שיחות' כרך כ"ז)

סיבה זו נראית צדדית למדי. ומאחר שכל עניני התורה מדויקים לחלוטין, עלינו לומר, שהנס הזה שייך במיוחד לימי השבוע יותר מאשר לימי החודש, ולכן נקבע לציינו בשבת שלפני הפסח.

יש הבדל מהותי בין ימי השבוע לימי החודש: ימי השבוע קשורים לשבעת ימי הבריאה, והם נקבעים על פי מהלך השמש. לעומת זאת, קביעת החודשים אינה חלק ממהותה של הבריאה, אלא זהו סדר שנקבע לאחר הבריאה, והוא קשור במהלך הלבנה.

הנהגה טבעית והנהגה ניסית

שני המעגלים הללו – מעגל השבוע ומעגל החודשים – מסמלים שתי מערכות שבהן הקב"ה מנהיג את העולם: הנהגה טבעית והנהגה ניסית. מעגל ימי השבוע שעל פי מהלך השמש מסמל את הנהגה הטבעית, שהיא קבועה מתחילת הבריאה ואין בה שינויים. לעומתו, מעגל החודשים שעל פי מהלך הלבנה מסמל את ההנהגה הניסית, שהיא בבחינת חידוש ('חודש' מלשון חידוש). ובזה ישנם שינויים מעת לעת, כלבנה המתחדשת מחודש לחודש.

זהו הטעם הפנימי לכך שהמועדים נקבעו על פי ימי

מארז ניגוני חב"ד

מ"ח ניגונים של התבוננות וכיסופים!!

4 דיסקים ב-120 ש"ח בלבד (כולל משלוח)

להזמנות: 052-56-75-770

יום הבהיר- י"א ניסן

יום הולדתו של הרבי מליובאוויטש, נשיא דורנו, בעיר ניקולייב בשנת ה'תרס"ב (1902). כיום, ניתן לעמוד ביתר שאת על עוצמת המהפכה שחולל הרבי. שליחיו פועלים באלפי נקודות על פני כדור הארץ, מתאינד ועד הונולולו, מהונג קונג ועד זאיר, מבואנוס איירס ועד מרוקו ותוניס. בכל מקום הימצאם מהווים חסידי הנאמנים הגורם המתסיס והמפריח את חיי היהדות. מפיצים אמונה וחסד, שמחה ומסורת יהודית, בשמש חומה בצורה ותריס בפני גלי הטמיעה וההתבוללות.

קדוש מבטן ומלידה

ראשי פרקים מתולדות חייו של הרבי מליובאוויטש

הרבי נולד בעיר ניקולייב בשנת ה'תרס"ב, ונקרא בשם 'מנחם מענדל' על שם אדמו"ר ה"צמח צדק" נשמתו עדין. ביום הולדתו, שלח אדמו"ר הרש"ב ששה מברקים לאביו רבי לוי יצחק, ובהם ברכות ואיחולים וכן שאלות והדרכות הקשורות בלידת הילד וחנוכו.

דברים מיוחדים גילה הרבי הריי"צ בשנת תרצ"ט, בליל הסדר השני, כאשר הגיע לפיסקא בהגדה "ואחרי כן יצאו ברכוש גדול", וכך אמר: בשנת תרס"ב היו גזירות רעות על כלל ישראל, וקודם חג הפסח נתבטלו בדרך נס... לימים סיפרה הרבנית חנה, אמו של הרבי, אודות ההוראות שנתקבלו אצלם מאת הרבי הרש"ב בקשר ללידתו, ומהם: שיקפידו ליטול את ידיו, ושיכינו עבורו כיפה וטלית קטן... פעם אמרה הרבנית על בנה: זאת אוכל לומר לכם בבטחה, כי הוא קדוש מבטן ומלידה!

אבי הרבי, הרב הגאון המקובל רבי לוי יצחק, היה מספר כי הרבנית מעולם לא הניקה את התינוק בטרם היתה נוטלת את ידיה! על כך הוסיפה הרבנית חנה שהתבטאה פעם: בעלי ציוה עלי ליטול את ידיו של התינוק בכל עת שיתעורר משנתו וירצה לאכול – החל מלידתו, על פי הוראתו של אדמו"ר הרבי הרש"ב נשמתו עדין.

תרס"ב (1902) – נולד בי"א בניסן, בעיירה ניקולייב שבאוקראינה, להוריו: רבי לוי יצחק וחנה שניאורסון.

תרס"ז (1907) – עבר עם הוריו ליקטרינוסלב שבאוקראינה (כיום דנייפרופטרובסק), שם נתמנה אביו לרב הראשי של העיר והמחוז.

תרפ"ג (1923) – נפגש לראשונה עם האדמו"ר השישי של חב"ד, רבי יוסף יצחק שניאורסון. באותו מעמד בחר בו הרבי לחתן לבתו – חיה מושקא.

תרפ"ח (1928) – יצא עם חותנו המיועד מרוסיה והגיע לריגה שבלטביה.

תרפ"ט (1929) – נישואיו בווארשה. אחרי כן יצא עם רעייתו לברלין, שם התבודד ועסק בתורה לצד לימודים כלליים.

תרצ"ג (1933) – הגיע עם רעייתו לפריס. שם הוסיף להתבודד ולעסוק בתורה, וגם השלים כמה תארים אקדמיים בסורבון.

תש"א (1941) – ניצל מציפורני הנאצים ימח שמם, והגיע עם רעייתו לארה"ב. חותנו, שהגיע לשם שנה לפניו, מינהו ליושב ראש 'המרכז לעניני חינוך' – הזרוע החינוכית של חב"ד בעולם, והעמידו בראש 'מחנה ישראל' – ארגון

צדקה העוסק בענייני סיעוד חברתי, וכן בראש 'קה"ת' – מערכת ההוצאה לאור של ספרות חב"ד. בכך למעשה הוצב הרבי בצומת המרכזית של העשייה החב"דית כשהוא מנווט את שלושת זרועות הארגון והביצוע החשובות של התנועה. למרות אופיו הבלתי מתבלט ונסיונותיו להצטנע, הוכר הרבי כגאון הבקי בכל חדרי התורה, וכבעל כשרונות מזהירים. חמיו נהג להטיל עליו משימות הסברתיות שונות שדרשו ידע נרחב ויכולת אינטלקטואלית רבה. בהזדמנויות שונות כינהו מתוך חיבה והערכה – 'שר ההסברה שלי'.

תש"י (1950) – בי' בשבט נסתלק חותנו, וכשנה לאחר מכן קיבל על עצמו את ההנהגה כממלא מקומו כאדמו"ר השביעי בשושלת חב"ד. מאז הוא כונה בפי כל 'הרבי מליובאוויטש', או בקיצור 'הרבי'. בתוך זמן קצר הפכה תנועת חב"ד תחת שרביט הנהגתו לכח הדומיננטי ביותר ביהדות זמננו, בשולחו בקצב גובר והולך את שליחיו לפעול בכל נקודה יהודית על פני כדור הארץ.

תשמ"ח (1988) – הסתלקות רעייתו הרבנית. מכאן ואילך החל לשהות יותר ויותר בלשכתו שבמרכז חב"ד העולמי, עד אשר, כעבור שנתיים, חדל כמעט להתגורר בביתו.

תנש"א (1991) – הרבי יצא בהכרזה: "הגיע זמן הגאולה", וקרא לכל יהודי להתכונן להתגלותו הקרובה של משיח צדקנו על ידי לקיחת אחריות אישית לזירוז הגאולה.

תשנ"ב (1992) – בכ"ז באדר א', בשעה ששהה על קבר חותנו, לקה בשבץ מוחי ששיתק מחצית מגופו ונטל ממנו את יכולת הדיבור. אף על פי כן חזר במהירות להשיב על שאלות ובקשות, באופן שמזכירי קוראים לפניו את השאלה והוא משיב בתנועות ראשו לחיוב או לשלילה. כן חזר להיראות לפני הציבור, בעיקר לאחר התפילות.

תשנ"ד (1994) – בג' בתמוז, לאחר תקופת הדרדרות והחרפה קשה במצב בריאותו, נגנז ארון הקודש. אולם חסידות חב"ד כולה מוסיפה לראות בו מנהיגה ומורה דרכה

גם בהווה. דמותו מלווה את חסידי חב"ד בכל פועלם תוך שהם חשים מחוייבות עמוקה להמשכת מפעליו ולהפצת משנתו הרוחנית.

מנהיגות אמיתית

אחד האתגרים הראשונים שעמדו בפני הרבי, עם עלותו על כס האדמו"רות, היה לשקם את תנועת חב"ד. ערש לידתה, מקורה ומקום התפשטותה העיקרי של חב"ד היה ברוסיה, שם הקיפה התנועה רבבות בתי אב. עד אשר המהפכה הסובייטית שמה קץ לחיים היהודיים הגלויים ברוסיה, אזי רבים מחסידי חב"ד נאסרו, הוגלו ואף נהרגו על ידי השלטון הקומוניסטי. גם סניפיה של התנועה בארצות אחרות, בעיקר בפולין ובמדינות הסמוכות לה, נגדעו בשואה.

כאשר נחלץ הרבי הקודם מליובאוויטש מאירופה הבווערת והצליח להגיע שבור ורצוף לאמריקה, לא נותרו מתנועת חב"ד אלא הזכרונות וקומץ שרידים, אודים מוצלים מאש. הוא פתח במאמץ גדול לבנות מחדש את ההריסות ולהקים בניין ליהדות שורשית באמריקה – ארץ שהיתה סמל של התנתקות מחיי היהדות המקוריים. מאמצים אלה שהרבי הקודם החל בהם הניבו פירות כבר בימיו, אך עיקר הפריצה מן הכח אל הפועל החלה בתקופת הנהגתו של חתנו וממלא מקומו. הרבי ליקט את החסידים הבודדים שהיו פזורים בכל העולם, ובנה מהם גרעין מוצק שממנו צמחה מחדש התנועה הגדולה והמפוארת של חב"ד. אולם הרבי סירב להמתין עד השלמת משימת השיקום הפנימית. בעיות בווערות של הקיום היהודי טרדו את שלוותו. וכך, תוך כדי בניינה של חב"ד, החל להפעיל את קומץ החסידים שעמד לרשותו כחיל חלוץ לפעילות ולעשייה בקרב כלל ישראל.

הרבי שיגר את חסידיו לקהילות יהודיות רדומות על מנת לעוררן ולהפיח בהן חיים יהודיים מחודשים. עד מהרה הפכו אלו למרכזים יהודיים תוססים.

הרבי לא היסס להקריב את האינטרסים של תנועת חב"ד עצמה למען האינטרסים של כלל העם היהודי. כאשר חסידי חב"ד בישראל ביקשו להקים מוסדות איכותיים לילדי 'שמנת', השיב הרבי, כי את הילדים הללו יקלטו בחפץ לב גם גופים אחרים. "חב"ד צריכה לעשות מה שאחרים אינם רוצים ואינם יכולים לעשות", אמר. בהכוונתו הישירה הגיעו שליחיו למקומות הנידחים ביותר בעולם. שום דבר לא הרתיע אותם - לא קשיי שפה והתאקלמות מנטלית, לא העדר חברה וסביבה תומכת, לא חוסר כסף. היה כח אחד מרכזי שגבר על כל אלה - הרבי. שליח חב"ד היה מוכן לסבול ולהקריב ללא שיעור, כשהוא שואב את סיפוקו מכך שהוא גורם נחת ושמחה לרבי. כיום, למעלה משישים שנות פעילות, ניתן לראות את עוצמת המהפכה שחולל הרבי. שליחיו מפוזרים באלפי נקודות על פני כדור הארץ, מתאילנד ועד הונולולו, מהונג קונג ועד זאיר, מבואנוס איירס ועד מרוקו ותוניס. בכל

מקום הם מהווים הגורם המתסיס והמפריח את חיי היהדות. הם מפיצים אמונה וחסד, שמחה ומסורת יהודית, ומהווים תריס בפני גלי הטמיעה וההתבוללות. כך הפך הרבי את קומץ החסידים שקיבל תחת הנהגתו למעצמה אדירה, חוצה גבולות ויבשות. מפעל חייו זה מוכיח יותר מכל דבר אחר את עוצמת מנהיגותו, חזונו ואחריותו הכוללת לכל יהודי באשר הוא, בכל קצווי תבל.

מנהגי היום

- א. מיום זה מתחילים לקרוא, דבר יום ביומו, את פרק התהילים החדש של הרבי, מזמור קי"ג.
- ב. נוהגים לכתוב ביום זה פ"נ (פדיון נפש - בקשת ברכה), ושולחים את הבקשה לברכה לציון.
- ג. יום התוועדות ושבת רעים גם יחד בדברי חיזוק, ניגונים וקבלת החלטות טובות.

<http://rabbi770.uni.cc> לשליחה לציון:

מעובד מתוך אתר צעירי חב"ד (<http://chabad.org.il>)

ההתאקלמות מנטלית, לא העדר חברה וסביבה תומכת, לא חוסר כסף. היה כח אחד מרכזי שגבר על כל אלה - הרבי. שליח חב"ד היה מוכן לסבול ולהקריב ללא שיעור, כשהוא שואב את סיפוקו מכך שהוא גורם נחת ושמחה לרבי. כיום, למעלה משישים שנות פעילות, ניתן לראות את עוצמת המהפכה שחולל הרבי. שליחיו מפוזרים באלפי נקודות על פני כדור הארץ, מתאילנד ועד הונולולו, מהונג קונג ועד זאיר, מבואנוס איירס ועד מרוקו ותוניס. בכל

התחדשנו!
 בואו לבקר
 באתר המשודרג
 www.tanyaor.com

הסיפור השבועי

"סע לבריסביין!"

חזרתי לאוסטרליה, ובשבוע שלאחר מכן עליתי למטוס לבריסביין. סמוך למקום מושבי ישבה אשה, לבושה בהידור. במהלך הטיסה פנתה אליי: "האם אתה רב?". עניתי בחיוב.

האשה הגדירה את עצמה 'אשה מאמינה', הפעילה מאוד בכנסייה. היא הציגה לפניי כמה שאלות על סיפורי התורה. השתדלתי להיות מנומס ולהשיב לשאלותיה, אך לא ייחסתי לשיחה משמעות.

כרבע שעה לפני הנחיתה פנתה אליי האשה שנית. "אני מעונינת לשאול אותך שאלה", אמרה. "מה ההשקפה היהודית על אדם העוזב את הדת היהודית? האם מותר לו לחזור אל חיק הקהילה, או שעם עזיבתו הדלת נסגרת בעדו?".

עניתי: "איש אינו יכול להיפרד מאלוקים! אם יהודי חוזר ליהדות, הקהילה תקבל אותו אליה בזרועות פתוחות".

האשה הגיבה: "אני רוצה לחלוק איתך דבר שקורה עכשיו בעסק שלי". היא נקבה בשמה של רשת ביגוד גדולה באוסטרליה, שיש לה סניפים בכל רחבי היבשת, וציינה שהרשת בבעלות משפחתה. "בעיר קיינרס", המשיכה האשה, "יש לנו שתי חנויות. באחת מהן עובדת צעירה יהודייה, שבאה מבית אדוק מאוד בברוקלין שבניו יורק. היא נטשה את הדרך שבה חונכה. "שוחחתי איתה, והיא סיפרה לי שהיא שמחה, אבל אני יודעת שהיא לא. ואני גם יודעת שעליה לחזור לקהילה שלה".

לפתע החלו כל הפעמונים לצלצל בראשי. הנה זה קורה מול עיניי... צמרמורת חלפה בגופי. כמעט התחלתי לרעוד.

"זה מאוד מאוד מעניין", אמרתי לה בהתרגשות. "אני נוסע לבריסביין, אבל אין לי שום מושג מדוע אני נוסע לשם".

מכירים את סיפורי הבעל שם טוב, שהורה ליהודי לנסוע למקום פלוני, ודברים מופלאים כבר התחוללו מאליהם? ובכן, הנה לפניכם סיפור כזה, שהתחולל בדורנו.

את הסיפור מספר הרב פינחס וולסטון מאוסטרליה, בראיון וידאו לתכנית השבועית של JEM:

בתחילת שנות ה-80 שימשתי רב מרכז הסיוע של 'הבית היהודי' בסידני, אוסטרליה. במהלך אחד מביקורי בניו יורק קיבלתי פנייה מדיין נודע בעיר. הוא גולל לפניי סיפור כואב: אישה צעירה, ממשפחה חרדית מאוד, נקלעה למשבר בנישואיה ודרשה גט מבעלה. הבעל סירב. המאבק בין השניים נמשך זמן רב. יום אחד האשה קמה ונעלמה. להוריה היה קצה חוט אחד – הם ידעו שהיא באוסטרליה.

"נו", אני אומר, "אוסטרליה כמעט שווה בגודלה לארצות הברית. לך תמצא מחט בערמת שחת"...

"אינני יודע מה לומר לך", השיב הדיין. "אולי כשאתה נכנס לרבי מליובאוויטש תוכל לקבל ממנו עצה בעניין".

אכן, נכנסתי אל הרבי ל'יחידות', ובמהלכה שטחתי את הסיפור. "מתי אתה חוזר לאוסטרליה?", שאל הרבי. "ביום רביעי", השבתי.

הרבי הורה: "לאחר שובך, בשבוע שלאחר מכן, סע לבריסביין".

בריסביין, בירת מדינת קווינסלנד שבאוסטרליה, רחוקה מסידני כשעת טיסה. בזמנו היתה בה קהילה יהודית קטנה מאוד. אם אינני טועה גם בית חב"ד טרם הוקם שם. מבחינה רוחנית זה היה מקום שומם מאוד.

"מה אני אמור לעשות בבריסביין?", שאלתי. הרבי לא ענה. הבנתי שזו שליחותי: לנסוע לבריסביין, והקב"ה ינחה את צעדיי.

האשה נבוכה. "כבוד הרב, על מה אתה מדבר?", שאלה בתמיהה.

"יש רבי גדול בניו יורק", השבתי לה, "הוא שלח אותי למשימה: למצוא צעירה יהודייה אבודה!".

כעת החלה האשה לרעוד. "אולי זו היא?", אמרה. "אולי זו העובדת שלי בקיינרס!".

המשכתי לקיינרס, איתרתי את החנות ונכנסתי אליה. הצעירה לא נכחה באותו זמן. יצאתי וקניתי לעצמי שתייה קרה. הרגשתי דריכות וציפייה לקראת המפגש.

כעבור כעשרים דקות שבתי לחנות, והנה היא שם. לא היה אפשר לטעות. היא הביטה בי בתדהמה. מעולם לא ראתה יהודים דתיים בקיינרס.

"שלום", פניתי אליה, "שמי פינחס וולסטון, אני חסיד חב"ד". ניסיתי למצוא את המילים המתאימות. גוללתי לפניה את השתלשלות האירועים, וסיימתי בשאלה: "האם את מעונינת לשוחח איתי?".

"אני לא יכולה עכשיו, אני עובדת", דחתה אותי. הבנתי ללבה. היא נתפסה לא מוכנה. "אחזור בשעה חמש, כאשר החנות נסגרת", אמרתי לה. היא לא נראתה נלהבת, אבל אמרה: "כל מה שאני רוצה זה גט".

זיהיתי קצה חוט ולא הנחתי לו להישמט מבין אצבעותיי. "מדוע את צריכה גט, הלוא אינך דתייה?".

"אני רוצה את הגט", אמרה בנחרצות. "אם תוכל לסייע לי בכך, מה טוב, ואם לא – עזוב אותי לנפשי".

יצרתי קשר עם האנשים בניו יורק. הגט ניתן. הצעירה שבה לארצות הברית. עקבתי אחרי הטיפול בה. היא נרשמה ללימודים בעיר מרוחקת, והתגוררה במעונות הסטודנטים. אבל אז התרחש דבר מופלא: היא החלה להשתתף בסעודות שבת שארגן במקום שליח חב"ד שהיה בא לשם אחת לחודש.

בעקבות זאת שבה האשה לקיים מצוות. כיום היא חסידת חב"ד, אם לשישה ילדים.

(מתוך העלון השבועי שיחת השבוע)

עזרו לנו, להמשיך בעשייה!

טל' 052-5675770

עמותת "תניא - מודעות עצמית ביהדות" צריכה את העזרה שלך!

"זאת התורה אדם" (במדבר יט', ד)

כשם שבאדם ישנם גוף ונשמה, כך גם בתורת ישראל ישנם גוף התורה (פשט הכתוב- 'נגלה') ונשמת התורה (פנימיותה, סודותיה ורזיה- 'נסתר'). במדור זה מובא פרוט נושאי הפרשה על פי 'נגלה', ובמדור שלאחריו יובא ביאורה של נקודה או של מספר נקודות מן הפרשה על פי פנימיות התורה.

נקודות עיקריות בפרשת צו

שכאשר נאבד או נפסל הקרבן במומו, לא ניתן להקריב קרבן בתמורתו. גם קרבן זה נשחט בצפון העזרה ודמו נזרק סביב לקרנות המזבח. לאחר הקרבת חלק מאבריו הפנימיים, נאכלת יתרת בשר קרבן האשם בעזרה ע"י הכהנים הטהורים חברי אותו המשמר.

זכויות הכהנים בקרבנות

התורה מונה כמה מזכויות הכהנים בקרבנות. קרבן העולה נשרף כולו על המזבח, למעט עורו המופשט קודם ההקרבה. המנחות נאכלות ע"י בני בית האב שמקריבים באותו יום.

דיני קרבן השלמים

אדם שניצל בדרך נס ממוות או שהיה במצב של סכנת חיים, יביא קרבן שלמים הנקרא 'תודה' ומנחות. הכהן מקבל חלק מהמנחות וכן את החזה והשוק מהבשר. יתרת בשר הקרבן ויתרת המנחות נאכלים על ידי הבעלים ביום ההקרבה ובלילה שלאחריו.

כאשר קרבן השלמים אינו קשור ב'תודה' ומנחות אלא מוקרב כנדר או כנדבה, אזי זמן אכילתו גם ביום שלמחרת ההקרבה. התורה אוסרת לאכול מהבשר לאחר הזמן המותר וכן מהבשר שבא במגע עם דבר טמא, כל אלה יישרפו.

איסור אכילת חלב ודם

התורה אוסרת את אכילת חלב הבהמות, וכן את דמן (ודם העופות).

דיני עבודת הכהנים על המזבח

התורה מונה כמה דינים וענינים הקשורים בעבודת הכהנים על המזבח: סדר מערכות העצים והאש, זמנים המותרים להקרבה, הפרשת דשן הקרבנות והאפר מן המזבח, וחובת יקידת אש תמיד על המזבח.

דיני קרבן המנחה

התורה מלמדת כלל במנחות, לפיו תמיד תהיה המנחה בלולה בשמן ולבונה. לאחר הקטרת הקומץ והלבונה, מותרת אכילת המנחה לכהנים טהורים. אין לאפות את המנחה, והיא נאכלת אך ורק כמצות (ללא התפחת הבצק וחימוצו).

דיני מנחת הכהנים

כהן העובד לראשונה מביא מנחה, הנשרפת כליל על המזבח, לציון חנוכת (תחילת) עבודתו. מנחת הכהן הגדול, עשירית איפה סולת מטוגנת בשמן, מחציתה יביא בבקר ומחציתה בערב. לאחר שהסולת מטוגנת במחבת עם שמן, פותתים את הבצק המטוגן לפתיתים. מנחה זו מקריב הכהן הגדול מידי יום.

דיני קרבן החטאת

החטאת נשחטת, כמו העולה, בצפון העזרה ויש בה דיני קדושה מיוחדים. לאחר הקרבת חלק מאיבריה הפנימיים, נאכלת יתרת בשרה בטהרה ע"י הכהנים.

דיני קרבן האשם

האשם מוגדר קודש קודשים, ומשמעות הדבר היא

דינים נוספים לקרבן השלמים

התורה מלמדת כמה דינים נוספים בנוגע לקרבן השלמים, את דרך הקרבתו וכן את זכויות האכילה המתחלקות בין הכהנים לבעלים.

מינוי הכהנים ומשיחתם

הקב"ה מצוה את משה למנות את אהרן ובניו הכהנים ולקדשם לעיני כל ישראל. לשם כך עליו להבדילם מיתר העם, ליטול את בגדי הכהונה המיוחדים, את שמן המשחה ואת קרבנות הכהנים: פר החטאת, שני האילים וסל המצות. משה עושה כמצות ה' ומכנס את בני ישראל אל מול אוהל מועד. לעיניהם הוא מלביש את אהרן בבגדי הכהן הגדול על שמונת חלקיו, ומושח בשמן המשכן וכל כליו וכן את אהרן. גם את בני אהרן הכהנים מלביש משה לעיני העם בארבעת בגדי הכהן ההדיוט (הרגיל).

משה לוקח את פר החטאת ומביאו לפני אהרן ובניו. לאחר שהכהנים סומכים את ידיהם על ראש הקרבן,

נשחט הפר ומשה מזה מדמו על קרנות המזבח. אברי הפר הפנימיים מוקרבים על גבי המזבח. לאחר מכן, באותו אופן עושה משה גם עם שני האילים. מדמו של אחד האילים מושח משה, על פי ציווי ה', את אוזנם הימנית של הכהנים וכן את בוהן ידם הימנית ובוהן רגלם הימנית. אהרן ובניו מניפים לה' את החלקים שיוקרבו על המזבח: חלת מצה, חלת שמן, רקיק אחד וכן החלבים ושוק הימין. לאחר התנופה מוקטרים כל אלה על גבי המזבח.

משה מקדש את אהרן ובניו על ידי הזאה משמן המשחה ומדם המזבח עליהם ועל בגדיהם. לאחר מכן מצטווים הכהנים לבשל בפתח אוהל מועד את הבשר שלא הוקרב ולאוכלו במקום. כמו כן, להשלמת התקדשותם, מצטווים הם להישאר באוהל מועד שבעה ימים רצופים הנקראים 'שבעת ימי המילואים'.

חסידות על הפרשה

צו

אם אין מזדרזים, נכנסת עצלות

צו את אהרן (ו,ב)

אין צו אלא לשון זירוז מיד ולדורות(רש"י)

"אין צו אלא לשון זירוז" – כללות עבודתו של האדם לקונו צריכה להיות מתוך זריזות, הנמשכת מן השמחה והתשוקה לקיים את רצון הבורא. "מיד" – מצוה הבאה

לידך אל תחמיצנה, אלא יש לקיימה מיד, ללא דחיות.

"ולדורות" – הקיום אינו חד פעמי, אלא נמשך עד סוף כל הדורות. ובשני מובנים: א. פעולה זו מניבה פירות ופירי פירות עד סוף כל הדורות; ב. הפעולה עצמה היא תמידית, ובלשון הידוע – 'פעולה נמשכת'.

(מהתוועדות שבת קודש פרשת צו תשמ"ג, תענית אסתר תשמ"ז)

בקרואותנו באתר
www.tanyaor.com המחודש
 וגם ביו-טיוב ובפייסבוק:
 בלוגים מצולמים וניגונים (באיכות HD)

סדר התנ"ך

עודה ראשונה לנפשו

תניא
 מודעות
 עצמית
 ביהדות

YouTube f

שבת שלום!!!

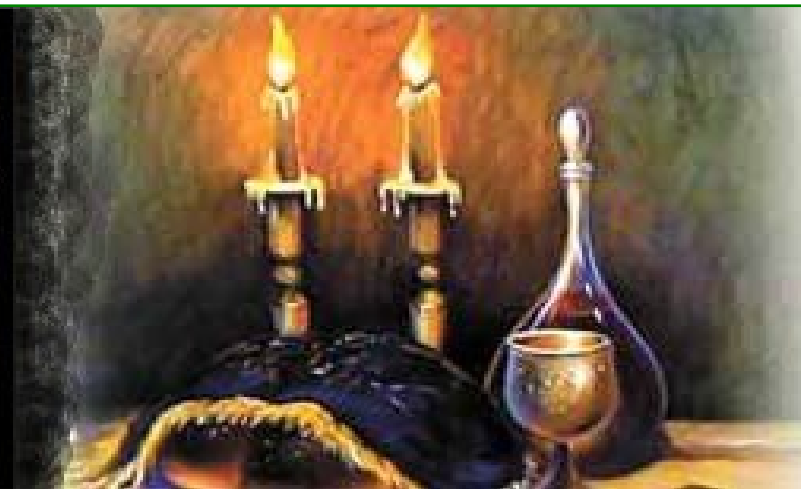
ליקוט, רעיונות, כתיבה ועימוד: חי דמארי
 כתיבה, עריכה, והגהה: הרב יאיר כלב
 להערות, הארות, הצעות או תיקונים, אנא כתבו לנו

tanyaor4u@gmail.com

הרבי מליובאוויטש הנהיג ועודד שכל אשה ובת (מגיל רך
 ביותר ולפחות מגיל 3) תדלקנה נרות שבת וחג.

צאת השבת	הדלקת נרות	עיר (שעון קיץ)
19:32	18:19	י-ם
19:35	18:34	ת"א
19:34	18:26	חיפה
19:35	18:37	ב"ש

נהנתם? העבירו הלאה, ליזכות עוד ועוד יהודים בהרחבת המודעות למקורותינו.

נא לשמור על קדושת הגיליון